

D E N Í K.

Z Právníké jednoty v Praze. Páni členové se upozorňují, že se v knihovně spolkové již zase pravidelně úřaduje každého dne — mimo neděle a svátky — od 10—13½ hod. a kromě toho pondělí a ve čtvrtek od 16—19 hod., v úterý, ve středu a v pátek pak od 16—18 hod.

První sjezd právníků států slovanských v Bratislavě 1933. Gen. sekretariát sjezdu rozeslal k připomínkám návrh stručného srovnávacího právníckého názvosloví, a to československého, polského, jihoslovanského, bulharského a ruského jednotlivým zájemcům ve slovanských státech. Návrh bude vycházeti postupně v časopisu Právní Obzor, takže bude poskytnuta možnost i širší právníkové veřejnosti zúčastniti se na dalším zdokonalování názvosloví. Podle došlých připomínek upraveno bude toto názvosloví pro vydání knižní. Příručka má umožniti účastníkům prvního sjezdu vzájemnou pasivní znalost jazyků slovanských tak, aby při vědeckém rokování mohl hovořiti každý svojí mateřštinou. Jakmile bude ustáleno toto jednoduché názvosloví, přikročí se ku zpracování názvosloví obšírného, případně doplněného i fraseologií.

Na pátém kongresu právníků jihoslovanských v Dubrovniku bude současně konati porady jihoslovanský přípravný výbor, za účelem projednání vědeckého pořadu sjezdu. Výboru bude předsedati prof. Dr. Dragoljub Arandjelović z Bělehradu a porady se zúčastní jak generální sekretář sjezdu, tak členové poradatelského výboru ze Zábřehu, Lublaně, Subotice, Skoplje a Sarajeva. Výbor projedná otázku rozdělení vědeckých prací mezi jihoslovanské právníky a rozhodne, zda má býti již začátkem roku přikročeno k vydávání sjezdového orgánu »Mezinárodní věstník právníků států slovanských« a k sestavení a vydání úplného schematismu všech a sborníku význačných právníků ze států slovanských.

Soudy a politika. Pod tímto záhlavím otiskly Lidové noviny z 25. září pod značkou r jakési resumé polemiky ministra Dr. Meissnera a presidenta nejvyššího soudu Dr. Fajnora o jazykové právo cizinců, polemiky, která vyvolala v žurnalistice odezvu sice živou, ale namnoze málo věcnou. Reprodukujeme alespoň závěr tohoto článku:

Zdá se jen, že kritikové z levého tábora, kteří se vrhli na dra Fajnora, a kritikové z pravého tábora, kteří se vrhli na dra Meissnera, nepochopili, proč se první prezident Nejvyššího soudu chopil slova a komu bylo ve skutečnosti adresováno. Ponukla Fajnora k diskusi otázka, mají-li němečtí cizinci na rozdíl od cizinců jiné národnosti právo jednati s našimi úřady ve své mateřštině? Vždyť je dr. Fajnor s drem Meissnerem ve shodě, že toho práva nemají. A odpovídal-li první prezident Nejvyššího soudu ministru spravedlnosti, šlo mu o to, aby s ním dialekticky rozebíral hranice zákonnosti a vhodnosti ve správě a soudnictví? Byl vůbec skutečným

adresátem jeho myšlenek dr. Meissner, o němž ví první prezident Nejvyššího soudu autentičtěji než kdo jiný, jak úzkostlivě se střeží zasahovati v trestní procesy i tam, a potud, kde a pokud k tomu má jako nejvyšší představitel úřadů veřejné obžaloby dobré právo? Článek dra Meissnera, z něhož se veřejnost mohla informovati, že určitá otázka veřejnoprávní a převážně administrativní se za účasti složitých vlivů politických řeší politicky, vzbudil zřejmě v prvním prezidentovi Nejvyššího soudu obavu, aby táž veřejnost pod dojmem této informace neuvěřila štvavému a podvratnému tisku, ve kterém se podezírají ne rozhodnutí našich úřadů, ale výroky našich soudů, že se neřídí zákony, ale ohledy stranicko-politickými a státně-mocenskými. Měli jsme v poslední době na soudech případy kriminální i disciplinární, které byly předmětem takové agitace, jež s průhlednou tendencí spojovala tyto případy s fakty nesourodými a za vlasy přitaženými. Volební soud zbavil opozičního poslance mandátu, ale proti pozoruhodným autoritám právnickým, které toto rozhodnutí hájily, slyšela veřejnost jiné pozoruhodné autority právníké, které je potíraly. Není divu, že v otázce tak sporné i mezi odborníky nezůstanou u soudu, jehož přisedící se delegují z politických stran, bez vlivu politické ohledy, a není jistě náhoda, že v daném případě se v jednotlivých votech tak zřetelně uplatňovala asociace s příslušnými proudy veřejného mínění. Ale v rozhodujících sborech soudů civilních, jimž je svěřena ochrana práv soukromých, a soudů trestních, které mají moc nad životem a svobodou obžalovaného, nesedí delegáti stran a soudy ty nezávisí na žádných faktorech mocenských. Jejich autorita ve veřejném mínění nesmí býti zlehčena. Osvobodí-li trestní soud velmocného kdysi politika, který odpovídá ze sprostého zločinu, musí veřejnost zůstat klidna v jistotě, že soud v jeho činech, byť jakkoli nemravných a zavržitelných, neshledal znaků skutkové podstaty trestní. Zruší-li pak Nejvyšší soud takový rozsudek, musí veřejnost zůstat klidna v jistotě, že zrušený rozsudek byl zmatečný, ale ne stranický. Vyhoví-li Nejvyšší soud návrhu obžalovaných, aby místo soudu pražského rozhodl soud brněnský, zda se dopustili nebo nedopustili úkladů o republiku, musí veřejnost zůstat klidna v jistotě, že taková delegace vyhovuje zákonům a ne ohledům politickým. Uznal-li i tento brněnský soud, kterého se obžalovaní sami dovolali, že úklady o republiku skutečně připravovali, musí veřejnost zůstat klidna v jistotě, že výrok o vině i o trestu se stal podle zákona a ne podle přání určité vlády nebo určité strany.

Lze-li čeho litovati, tedy jen toho, že tyto zásady byly akcentovány v polemické diskusi mezi nejvyšším zástupcem judikatury a odpovědným ředitelem justice, a lze-li co vítati, tedy zřetelnou shodu a soutěživé úsilí obou těchto mužů, aby zásada legality byla podepřena a zaručena autoritou soudů i autoritou justice. Kdo si vzpomene na některé nepříjemné zjevy v soudnictví, které v poslední době musily býti vyřizovány disciplinárně, a kdo neurvalou

kampaň části našeho tisku na zlehčení autority našich soudů slouží s důvodnou obavou, aby se její účinky neobjevily v porušení soudcovské nestrannosti, jejíž význam ve své odpovědi na známou interpelaci tak šťastně formuloval dr. Meissner, zatouží s prvním presidentem Nejvyššího soudu drem Fajnozem po soustavném řešení a rozřešení problému, jak nejlépe a nejtrvaleji uchrániti soudcovský sbor od zevních pokusů stranicko-politické nákazy a jak dobudovati soudnictví vítězí nad stranickými podjatostmi, nad třídními předsudky a protekcemi, nad jakýmkoli šovinismem, slovem, soudnictví spravedlivé, moderní a tvůrčí.

Z čísla 7/9 časopisu »Soutěž a tvorba«, roč. V., vyjímáme: Vojáček: Právo předchozího uživatele a reforma patentového zákona a Snížení patentových poplatků v Německu. — Hamann: K otázce podbízení značkového zboží. — Skála: Průmyslová špionáž a prostředky k jejímu odstranění a Žaloba na ochranu zvláštního zevnějšího zařízení podniku nebo závodu (§ 11, odst. 3. z. p. n. s.), spolu: K osnově zákona o svazových známkách. — Drábek: K článku Dra Weise: »Poznámky k soutěžnímu právu«. — Buchtela: Reforma smírčího řízení. — Parsch: Kontinuita právní ochrany živnostenského vlastnictví v Československu. — Judikatura: Průmyslový výrobek stane se sice po uplynutí doby patentní nebo vzorkové ochrany obecným statkem, jak co do technického principu, tak po případě také co do formy. To však neznamená, že by vyrábětel mohl napodobiti otrockým způsobem výrobek jiného vyrábětele, aby klamáním odběratelů nabyl hospodářské výhody na úkor soutěžitele; takové jednání příčílo by se dobrým mravům soutěže. — Co dlužno pokládati za obal ve smyslu § 11 a za označení zboží ve smyslu § 23 zákona na ochranu známek. — Ke skutkové podstatě přečinu podle § 23 cit. zák. stačí dolus eventualis. — § 1 zák. proti nekalé soutěži. — Otrocké napodobení nechráněných strojů. — Přípustnost dovolání ohledně uveřejnění rozsudku? — Určení ceny zboží anebo výkonu je zásadně věcí toho kterého podnikatele a pokud tato cena sama není důsledkem nějakého protiprávního jednání, nelze mluvit o nekalé soutěži.